

ninger skulle træde i Kraft, samt ønsket mine Udtalelser om, hvorledes den derved opstaaende Underbalance bliver at dække.

I førstnævnte Henseende skal jeg tillade mig at oplyse, at der efter Modtagelsen af Ministeriets ovennævnte Skrivelse strax er gjort Skridt til at iværksætte Byggeforetagendet, idet der udarbejdes detaillerede Overslag over Samme, og der er tillige draget Omjörg for, dels at de Sygestuer, over hvilke Bærelser til Pleiemødrene skulle indrettes, blive udluftede og reparerede paa den Tid, Arbejdet udføres paa Loftet, dels at dette vil foregaa med saa lidt Støi som muligt. Til Udførelse af de Forpleiningen vedrørende Foranstaltninger er det nødvendigt at anskaffe noget nyt Røstentinventarium, hvis hensigtsmæssigste Indretning har været under Overveielse, og da der nu dermed er gjort Prøve, antager jeg, at denne Del af Sagen er i Gang inden 14 Dage.

Hospitalets aarlige Balance lader sig ikke nøiagtigt angive, fordi der dertil er knyttet Omstændigheder, der ikke kunne forud beregnes, jeg skal blot nævne de Syges Antal. Til enkelte Tider kan der være ret god Plads, og da kan Hospitalet bære sig, men til andre Tider er det langtfra istand til at modtage alle dem, der melde sig til Optagelse, og med Patientantallet stige Udgifterne, ikke blot fordi Mange ligge frit, men ogsaa fordi de Betalende paa Fællestuerne ikke yde fuld Dækning af de ved deres Ophold paa Hospitalet forarsagede Udgifter, og da kan Hospitalet ikke holde Balance. I de senere Aar beregnes vistnok ved Hospitalets Budgetter Ligevægt mellem Indtægter og Udgifter uden Tilskud af Kapitalformuen, men dette har ikke været Frugten af en Overveielse af den sandsynlige Fremtid og er kun naaet ved at forudsætte en ringere Benyttelse af Hospitalet, end der sandsynligt vilde indtræde, hvorfor disse Budgetter ikke kunne lægges til Grund ved en Bedømmelse af Hospitalets Balance. Holder man sig til Regnskaberne og tager Hensyn til, at Videnskaben og Erfaringen stedse stiller nye Krav, at saa mange Priser (derunder paa Folkehøi) stige, saa at Beregningen maa ske med det Forbehold, der følger af Sagens Bestaenhed, maa man anslaa Hospitalets nuværende Underbalance til 7000 à 8000 Kr. aarlig, hvorved navnlig to Omstændigheder komme i Betragtning. For det Første den (selvfølgelig med Svingninger) stigende Benyttelse af den allerhøieste Resolution af 3die September 1870, der tilstaar ogsaa udenbys Patienter, der lide af Sygdomme, som kræve en særlig Behandling, Udgang til fri Kur og Pleie paa Hospitalet. For det Andet, at et stort Antal af Patienter, der ikke have kunnet finde Optagelse paa Kommnehospitalet, fordi dette har manglet Plads, er tyet til Frederiks Hospital for at bede om dets Hjælp. I begge Tilfælde er der fra Hospitalets Side gjort en saa liberal Fortolkning af de fundatsmæssige Bestemmelser gjældende, som paa nogen Maade er anset forenelig dermed. De aarlige Beretninger om Hospitalets Virksomhed vilde oplyse disse Forhold nærmere, og jeg skal kun tilføie, at i Regnskabsaaet 1882—83 har den nævnte allerhøieste Resolution medført en Udgift af 17,369 Kr. 65 Ø. og de fra Kommnehospitalet afviste Patienter en Udgift af 11,104 Kr. 21 Ø. Med de Udgifter, som de nu besluttede Forbedringer ville medføre, tør jeg derfor ikke anslaa Hospitalets Underbalance til ringere end omtrent 21,000 Kr. aarlig, og det er da om Tilveiebringelse af et saadant Beløb, der maa blive Spørgsmaal.

Først kunde man imidlertid tænke paa, at der muligvis ved Besparelse i en eller flere Retninger lod sig indvinde saa meget, at Underbalancen tildeels forsvandt derved. Jeg har ogsaa f. Ex. ladet gjøre flere Forsøg ved offentlig at udbyde Leverancer af de betydeligste Forbrugsartikler, men Resultatet har været, at der ikke lader sig opnaa noget af Betydning, naar Besparelserne ikke skulle svække Hospitalets velgjørende Virkning, saa at der ikke ydes de Syge, der søge dets Hjælp i Nøden, hvad der efter Lægevidenskabens Standpunkt kan ydes, men dertil bør de materielle Midler ikke faves. Det vilde være uret at handle anderledes. Hvad der i Henseende til hensigtsvarende Lokale, god Pleie, forvarlig Røst osv. kræves til fuld Opnaaelse af Hospitalets humane Formaal, bør derfor ikke fortyndes hverken af finantsielle eller andre Hensyn.

Som en anden Udvei bør nævnes en streng Fortolkning af de fundatsmæssige Bestemmelser om Syges Optagelse. Derved vilde Sygeantallet indskrænkes og dermed atter adskillige af de store Udgifter. I og for sig lader sig Intet indvende derimod, og det synes aabenbart, at dersom Sagen kom til at stille sig saaledes, om man burde foretrække et godt Hospital for færre eller et mangelfuldt, et middelmaa-